

ΠΑΙΡΝΩ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Η γιαγιά μου ονομάζεται Αντριανή και κατάγεται από το χωριό Κοντέα της επαρχίας Αμμοχώστου.

Τάσος: Πόσων χρονών ήσουν γιαγιά όταν έγινε η εισβολή στην Κύπρο;

Γιαγιά: Ήμουν 20 χρονών και είχα ένα μωρό 3 μηνών.

Τάσος: Πώς ένιωσες και ποιες ήταν οι πρώτες σου αντιδράσεις το 1974;

Γιαγιά: Νιώθαμε φόβο, λύπη και γενικά πολλά αρνητικά συναισθήματα. Σκεφτήκαμε «Τι θα κάνουμε τώρα;»

Τάσος: Ποιες ήταν οι ενέργειες που κάνατε με την οικογένειά σου;

Γιαγιά: Ο άντρας μου έλειπε στην δουλειά. Ήρθαν άλλοι από το γειτονικό χωριό και φώναζαν «Γρήγορα, γρήγορα, τρέξτε! Ήρθαν οι Τούρκοι!»

Τάσος: Θυμάσαι κάποιο περιστατικό που συνέβηκε και θα το θυμάσαι για πάντα;

Γιαγιά: Φύγαμε από το χωριό και πήγαμε στο Δασάκι που δεν μπορούσαν να έρθουν οι Τούρκοι. Μετά από τρεις μέρες είδα τον άντρα μου. Αυτό δεν θα το ξεχάσω. Στο Δασάκι δεν μπορούσαν να έρθουν οι Τούρκοι γιατί ήταν αγγλικές βάσεις.

Τάσος: Έχεις επισκεφθεί ξανά το χωριό σου;

Γιαγιά: Το επισκεφθήκαμε πριν δύο χρόνια. Πήγαμε στο σπίτι μου αλλά οι Τούρκοι άνοιξαν την πόρτα και δεν μας άφησαν να μπούμε μέσα.

Τάσος: Ποια είναι η ευχή σου για την Κύπρο μας;

Γιαγιά: Να ελευθερωθεί η Κύπρος μας.

Τάσος: Σ' ευχαριστώ γιαγιά για τον χρόνο που μου αφιέρωσες και τις πληροφορίες που μου έδωσες.